

Het is drie uur 's nachts en ik zit rechtop in bed. Mijn beschermengel is al een paar maanden op vakantie.

Ik loop naar de koelkast en schenk melk in. Ik voel me volwassen, maar het kan ook eenzaam zijn.

Morgen begint het feest weer. Ik loop altijd met een paar vlinders in mijn buik het CWI binnen. Hier zitten grote denkers. Hun pretoogjes zeggen: "ik weet dingen die niemand weet." Ik heb sinds kort een gebouwsleutel. Ik hoor erbij.

Ik probeer K. Schippers te lezen, maar ik snap er niks van. Muziekje aan. Neil Young. Lang niet geluisterd. When you were young and on your own, how did it feel to be alone? Neil, wil jij mijn nieuwe beschermengel zijn?

Ik gaap, dat is een begin. Ik wilde dat er zo'n saai boek bestond, dat ik in slaap viel. Ik wilde dat ik wakker werd, mijn deur open deed en dat er een briefje op de mat lag met 'je kunt het.' Ik wilde dat ik ooit zo'n briefje voor iemand geschreven had.

Ik doe mijn licht uit. Hakken op de gang. Ze gaan langzaam voorbij. Mijn hele kamer licht blauw op door een ambulance op de A10. Iemand is nu gewond. Laat alle engelen hem of haar helpen, en laat ik maar gewoon gaan slapen.